

Instrumente/ tehnici de lucru specifice pentru dezvoltarea de abilități emoționale, consilierea socială și vocațională adaptate la nevoile de servicii psiho-sociale de sprijin ale preșcolărilor/ elevilor din grupul țintă

TESTUL DE PERSONALITATE „EU SUNT...” Partea 1

Copiii cu părinți plecați la muncă în străinătate suportă efectele separării de aceștia în mai multe planuri: fizic, emoțional și social. Imaginea de sine a acestor copii, autocunoașterea sunt de cele mai multe ori perturbate. Aplicarea unor teste psihologice specifice are drept scop identificarea nivelului de autopercepție, în vederea abordării unor strategii de consiliere care să vină în întâmpinarea nevoilor copilului.

Analiza aspectului temporal al identității trebuie realizată pe baza premisei că succesul interacțiunii unei persoane cu ceilalți presupune o continuitate relativă a „eu”-ului său trecut, prezent și viitor. Prin urmare, luarea în considerare a răspunsurilor unei persoane la întrebarea „Cine sunt eu?” ar trebui să apară din punctul de vedere al apartenenței lor la timpul trecut, prezent sau viitor (pe baza analizei formelor verbale).

O atenție deosebită se acordă prezenței și exprimării în autodescrierea indicatorilor de identitate a perspectivei, adică a caracteristicilor de identificare care sunt asociate cu perspective, dorințe, intenții, vise legate de diferite sfere ale vieții. Prezența obiectivelor, a planurilor de viitor este de o mare importanță pentru caracteristicile lumii interioare a unei persoane ca întreg, reflectă aspectul temporal al identității, care vizează o perspectivă de viață suplimentară, îndeplinește funcții existențiale și țintă.

În același timp, este important să se ia în considerare faptul că un semn de echilibru psihologic nu este doar prezența aspirației în (viitor, ci un raport optim între orientarea spre viitor și acceptare, satisfacția cu prezentul.

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2014-2020

PROIECT COFINANȚAT DIN FONDUL SOCIAL EUROPEAN PRIN PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Predominanța în autodescrierea formelor verbale care descriu acțiuni sau experiențe în timpul trecut indică prezența nemulțumirii în prezent, dorința de a reveni în trecut din cauza atractivității sau traumei sale mai mari (atunci când trauma psihologică nu a fost procesată).

Dominarea în autodescrierea formelor verbale ale timpului viitor vorbește despre îndoiala de sine, dorința unei persoane de a scăpa de dificultățile momentului determinate de ceea ce persoana consideră a fi realizări insuficiente în prezent. Predominanța verbelor la timpul prezent în autodescriere vorbește despre activitatea și conștiinciozitatea acțiunilor unei persoane.

Răspunzând la întrebarea „Cine sunt eu?”, o persoană indică roluri sociale și caracteristici-definiții cu care se corelează, se identifică, adică descrie stări sociale care sunt semnificative pentru el și acele trăsături care, în opinia sa, sunt asociate cu el. Prin urmare, raportul dintre rolurile sociale și caracteristicile individuale vorbește despre cât de mult realizează și acceptă o persoană unicitatea sa, precum și despre cât de important este să aparțină unui anumit grup de oameni.

Lipsa autodescrierii caracteristicilor individuale (indicatori ai identităților reflective, comunicative, fizice, materiale, active) atunci când se specifică o varietate de roluri sociale („elev”, „trecător”, „fată/băiat”, „român”) pot vorbi despre sine insuficient sau pot indica o tendință pronunțată de autoapărare.

Absența rolurilor sociale în prezența caracteristicilor individuale poate vorbi despre prezența unei individualități pronunțate și dificultăți în îndeplinirea regulilor care provin din anumite roluri sociale.

De asemenea, absența rolurilor sociale în caracteristicile de identificare este posibilă într-o criză de identitate sau infantilism a individului. În spatele relației dintre rolurile sociale și caracteristicile individuale se află problema relației dintre identitățile sociale și personale. În același timp, identitatea personală este înțeleasă ca un set de caracteristici care face o persoană similară cu sine și diferită de ceilalți, în timp ce identitatea socială este interpretată în termeni de apartenență la grup, aparținând unui grup mai mare sau mai mic de oameni.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ SPIRU HARET
PENTRU EDUCAȚIE, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURĂ

INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN SIBIU

POCU/784/6/4/139803